

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Видин, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, VI СЪСТАВ ГО, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина В. Герасимова

при участието на секретаря **ТАНЯ Г. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от Галина В. Герасимова Гражданско дело № 20231320101631 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 200, ал. 1 от КТ от ищеца М. Б. А. от гр. *****, упълномощил с приложено към исковата молба пълномощно адв. А. Г. М., против „ГИПС” АД, ЕИК 815121745, с. Кошава, общ. Видин.

Ищецът твърди, че след дългогодишна работа в ответното дружество като миньор и подземен булдозерист е получил професионални заболявания "ХРОНИЧЕН БРОНХИТ. БЕЛОДРОБЕН ЕМФИЗЕМ И НЕВРИТИС НЕРВИ АКУСТИЦИ БИЛАТЕРАЛИС СРЕДНА СТЕПЕН", установени с Протокол на ДК № 15/08.12.1988г. и Акт за проф. заболяване № 17/1988г., в резултат на което е намалена неговата трудоспособност и се е наложило да промени начина си на живот.

Сочи се, че заради професионалните заболявания „Хроничен бронхит. Белодробен емфизем” от 10.12.1988г. ответното дружество е прекратило трудовото правоотношение с ищеца, а от 1992г. са му признавани с ЕР на ТЕЛК групи инвалидност поради влошаване на състоянието.

Ищецът твърди, че професионалното му заболяване е от такъв характер, че изисква приемане на допълнителна усилваща храна и поддържащи здравето и живота лекарства, възлизащи на около една МРЗ.

Ищецът сочи, че за претърпените от него имуществени вреди във връзка със спазването на хигиенно - диетичен режим е предявил искове пред ВРС за периода до 01.06.2023 г.

Ищецът твърди, че след 01.06.2023г. продължил да търпи и ще продължава да търпи имуществени вреди поради хроничния характер на професионалното му заболяване.

Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищеца обезщетения във връзка с имуществените вреди, настъпили в резултат на получените професионални заболявания "ХРОНИЧЕН БРОНХИТ. БЕЛОДРОБЕН ЕМФИЗЕМ", произтичащи от необходимостта ежедневно да спазва хигиенно – диетичен режим, за което се налагало да изразходва средства за усилената храна и лекарства и лечение, както следва: Обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, произтичащи от необходимостта ежедневно да спазва хигиенно – диетичен режим, за което се налага да изразходва средства за усилената храна и да приема лекарства в размер на 765,00 лева за периода от 01.06.2023г. до 01.09.2023г., представляваща сбор от по 255,00 лева месечно за исковия период, ведно със законната лихва за забава, считано от първо число на следващия месец, за който се дължи обезщетението до окончателното издължаване.

Ищецът моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът не е подал отговор в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът, чрез синдика Радостина Рангелова, оспорва исковата претенция като неоснователна.

С протоколно определение от 19.12.2023г. съдът е допуснал изменение на исковата претенция като искът се счита предявен за сумата в размер на 292,78 лв. за м. юни 2023 г., 244,71 лв. за м. юли 2023 г. и 292,29 лв. за м. август 2023 г.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-икономическа експертиза.

С оглед данните по делото, съдът намира за установено следното:

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищецът е работил в ответното дружество, както и че

вследствие на работата му при него е получил професионално заболяване „Хроничен бронхит. Белодробен емфизем и невритис нерви акустици билатералис средна степен“, което е видно от Протокол № 15/08.12.1988г. и Акт за професионално заболяване №17/1988г.

От ЕР № 1503 от зас. 169 от 17.10.2012г. на УМБАЛ ”Св. Иван Рилски” ЕАД гр. София се установява, че при направеното преосвидетелстване е определена 52% трайна неработоспособност поради общо заболяване и 60% трайна неработоспособност за полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит”. Белодробен емфизем, смесен тип ВН.ДН I ст. Неврит на слуховите нерви” с пожизнен срок на инвалидност.

От представената писмена информация от личния лекар на ищеца от 15.11.2023г. се установява, че за процесния период ищецът е имал постоянни оплаквания заради заболяването на бЕ.те дробове, като редовната му терапия възлиза на сумата от 59.22 лева месечно или за периода 177,66 лева, както и за прием на други лекарства – мезим форте, улкопрол, церукал, лексотан, диклак - още 53.00 лева месечно , както и за разходи за консумативи още 15.00 лева месечно.

Вещото лице по назначената и изслушана съдебно - икономическа експертиза е дало заключение относно паричната стойност на приеманите от ищеца лекарства заради професионалното му заболяване през исковия период, както и относно стойността на необходимите средства за спазване на ХДР за периода от 01.06.2023 г. до 01.09.2023 г. Според заключението на вещото лице необходимите средства за храна и лечение за исковия период възлизат общо на сумата от 829,78 лева, в т.ч. за изписани за лечение лекарствени продукти 375,06 лв. (по 125,02 лв. за м. юни 2023 г., м. юли 2023 г. и м. август 2023 г.) и 454,72 лева за хранителни продукти за спазване на ХДР (167,76 лв. за м. юни 2023 г., 119,69 лв. за м. юли 2023 г., 167,27 лв. за м. август 2023 г.).

Разпитаните по делото свидетЕ. установяват, че ищецът страда от белодробно заболяване. СвидетЕ.те посочват, че ищецът пие лекарства ежедневно, ползва помпичка, както и че спазва специална диета, като се храни на специален хранителен режим, което изисква и повече средства.

Съдът дава вяра на показанията на разпитаните свидетЕ. като логично дадени и непротиворечиви с останалите доказателства по делото, поради

което ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Искът за обезщетяване на вреди, настъпили в резултат на професионална болест, е с правно основание чл. 200 от КТ. Съгласно посочената разпоредба отговорността на работодателя може да бъде ангажирана, когато вредите са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя. Отговорността по чл. 200 от КТ е отговорност за причинени имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

По настоящото дело ищецът претендира имуществени вреди, произтичащи от ежедневната необходимост за спазване на хигиенно – диетичен режим и прием на медикаменти.

За да се ангажира отговорността на ответника по чл. 200 КТ, е необходимо да бъде установено по категоричен начин наличие на професионално заболяване или трудова злополука. Професионалният характер на заболяването на ищеца е установено с Протокол № 15/08.12.1988г. и с Акт за професионално заболяване № 17/1988г. С представеното споразумение от 05.09.1994г. /л. 8-10 от делото/ ответното дружество е направило признание, че ищецът е работил при него в периода на установяване на професионалното заболяване.

От доказателствата по делото се установява по безспорен начин, че ищецът след дългогодишна работа в ответното дружество е получил професионално заболяване „Хроничен бронхит. Белодробен емфизем”. Установено е също, че това професионално заболяване е довело до трайна нетрудоспособност над 50 на сто, като са се появили и усложнения. В следствие на професионалното заболяване и неговите усложнения е необходимо ищецът да спазва строго диетичен режим, изразяващ се в приемането на усилена храна със завишаване на дневните калории с 25 %, както е необходим и непрекъснат прием на медикаменти. Изразходването на средства за набавянето на усилена храна и медикаменти се явява имуществена вреда, която ищецът търпи за периода от 01.06.2023г. до 01.09.2023г.

Разпитаните по делото свидетел Е. установиха, че ищецът спазва хигиенно-диетичен режим, свързан с прием на определени храни, както и приема ежедневно лекарства. Всичко това е свързано с допълнителни разходи.

От изготвената съдебно - икономическа експертиза, неоспорена от страните, се установява, че необходимите средства за храна и лечение за исковия период възлизат общо на сумата от 829,78 лева, в т.ч. за изписани за лечение лекарствени продукти 375,06 лв. (по 125,02 лв. за м. юни 2023 г., м. юли 2023 г. и м. август 2023 г.) и 454,72 лева за хранителни продукти за спазване на ХДР (167,76 лв. за м. юни 2023 г., 119,69 лв. за м. юли 2023 г., 167,27 лв. за м. август 2023 г.).

Така установените факти обусловят основателност на претенцията за имуществени вреди за цЕ.я претендиран период от 01.06.2023г. до 01.09.2023 г. общо в размер на 829,78 лева, която сума ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на основание чл. 200, ал.1 КТ.

Предвид уважаване на главния иск, основателен и доказан се явява и иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на законната лихва за забава върху всяко ежемесечно обезщетение, считано от първия ден на следващия месец, за който се дължи, до окончателното издължаване. Върху присъдените суми като обезщетение за вреди от професионално заболяване или трудова злополука по чл. 200 КТ се дължи законната лихва от датата на увреждането. Обективната отговорност по чл. 200 КТ не изключва приложението на разпоредбите на чл. 84, ал. 3 ЗЗД още повече, че в КТ няма конкретен текст за размера на дължимите се лихви, а самата разпоредба на чл. 200 КТ изисква наличие на вреда - професионално заболяване или трудова злополука. След като се касае до претърпени от работника вреди, лихвата върху дължимата се сума се събира от момента на увреждането.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски. В случая са направени такива за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв., като по делото е представен Договор за правна защита и съдействие № 1 от 31.07.2023г.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да понесе направените по делото разноски за вещо лице от бюджета на съда в размер на 120.00 лева и държавна такса в размер на 50,00 лв.

По направеното искане за допускане на предварително изпълнение на решението, съдът намира следното:

При условията на чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Не всяко обаче от обезщетенията по глава X-та от Кодекса на труда, дължащо се по повод трудово правоотношение е обезщетение за работа по смисъла на чл. 242, ал. 1 ГПК. Вземанията по чл. 242, ал. 1 ГПК, за които е предвидено предварително изпълнение са от категория, обезпечаваща посрещане на ежедневни нужди, свързани с обезпечаване нормалното съществуване на индивида. /Определение № 485 от 30.07.2010 г. на ВКС по ч. гр. д. № 351/2010 г., IV г. о., ГК/.

В конкретния случай, вземането на ищеца произтича от необходимостта да разходва допълнителни средства за лечение и ХДР за нормалното му съществуване, тъй като същите са наложителни с оглед полученото професионално заболяване. Поради това, на основание чл. 242, ал. 1 от КТ ще следва да се допусне предварително изпълнение на решението.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “ГИПС” АД, ЕИК 815121745, със седалище и адрес на управление: с. Кошава, обл. Видин, да заплати на М. Б. А. с ЕГН ***** от с. *****, обл. *****, на основание чл. 200 от КТ сумата в общ размер на 829,78 /осемстотин двадесет и девет лева и седемдесет и осем ст./ лева за периода от 01.06.2023г. до 01.09.2023г., представляваща обезщетение в размер на 292,78 лева за м. юни 2023 г., 244,71 лева за м. юли 2023 г. и 292,29 лв. за м. август 2023 г. за претърпените имуществени вреди, настъпили в резултат на полученото професионално заболяване „Хроничен бронхит. Белодробен емфизем”, произтичащи от необходимостта за ежедневно спазване на ХДР, за което се налага изразходване на допълнителни средства за усилена храна и прием на медикаменти, ведно със законната лихва за забава върху всяко месечно обезщетение, считано от първо число на следващия месец, за който се дължи до окончателното издължаване.

ОСЪЖДА “ГИПС” АД, ЕИК 815121745, със седалище и адрес на

управление: с. Кошава, обл. Видин, да заплати на М. Б. А. с ЕГН ***** от с. *****, обл. *****, сумата от 400,00 /четиристотин/ лева – разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА “ГИПС” АД, ЕИК 815121745, със седалище и адрес на управление: с. Кошава, обл. Видин, да заплати по сметка на Районен съд - Видин сумата в размер на 50,00 лева, представляваща дължима държавна такса и сумата в размер на 120,00 лева, представляваща възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА “ГИПС” АД, ЕИК 815121745, със седалище и адрес на управление: с. Кошава, обл. Видин, да заплати по сметка на Районен съд - Видин сумата в размер на 5,00 лева, представляваща държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта на присъденото обезщетение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____